

Ο πιο ωραίος θάνατος για Ρουμάνα μοναχή

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ρουμανίας](#)

Η Ρουμάνα μοναχή Γλυκερία από τη Μονή Vărațic εξεδήμησε προς Κύριον σε ηλικία 98 ετών, την Πέμπτη, κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας των Θεοφανείων, την ώρα της μικρής δοξολογίας «Ὑμνοῦμέν Σε, εὐλογοῦμέν Σε, προσκυνοῦμέν Σε, δοξολογοῦμέν Σε, εὐχαριστοῦμέν Σοι, διὰ τὴν μεγάλην Σου δόξαν», στο σημείο που ο ιερέας έλεγε το «σε δοξολογούμεν». Η εξόδιος ακολουθία της τελέστηκε σήμερα.

Η μοναχή Γλυκερία είχε περάσει 81 χρόνια από τη ζωή της ως μέλος μοναστικής κοινότητας. Όσοι τη γνώριζαν ήξεραν ότι ζούσε σε ένα κελί, που βρισκόταν ακριβώς δίπλα στην εκκλησία του Αγίου Ιωάννη του Βαπτιστή, όπου και οργάνωνε κάθε χρόνο την «αγάπη» για τις αδελφές της χορωδίας της μονής.

«Είθε ο Θεός να λάβει την ψυχή της στη Βασιλεία των Ουρανών, ώστε να πρεσβεύει στον ουράνιο θρόνο και για εμάς, που μείναμε σε αυτή τη ζωή!», είπε η ηγουμένη της Μονής Ιωσηφίνα στο άκουσμα της είδησης.

Η μοναχή Γλυκερία είχε το κοσμικό όνομα Ευγενία και ήταν ένα από τα εννέα παιδιά (τρεις αδερφές και έξι αδέρφια) της οικογένειας Μαναστιρεάνου.

Τελειώνοντας το λύκειο, σε ηλικία 17 ετών, μπήκε ως δόκιμη μοναχή στο μοναστήρι Văratic.

Κατά τη διάρκεια του μοναχικού της βίου αποτέλεσε παράδειγμα προς όλες τις αδελφές του μοναστηριού, συνδυάζοντας την προσευχή με την υπακοή, την ταπείνωση και το κόψιμο του ιδίου θελήματος. Κατά τη διάρκεια του μοναχικού της βίου της είχαν ανατεθεί διάφορα διακονήματα.

Οι αδερφές από την κοινότητα είπαν στο Doxologia.ro ότι η μητέρα ήταν υπόδειγμα μοναχής, πρότυπο για πολλές γενιές μοναχών, σταθερή στην πίστη παρά τις τόσες δυσκολίες της εποχής του κομμουνισμού.

Το κελί της γέμιζε από προσκυνητές, ενώ σε αυτό βρίσκονταν συχνά καταξιωμένοι Ρουμάνοι γιατροί και άλλες προσωπικότητες που τη σέβονταν πολύ.

Μετά τη δεκαετία του 1990, στάλθηκε στη Μονή Războieni, ως ηγουμένη και για να φροντίσει για την επανίδρυση και τον συντονισμό της.

Φωτογραφία: Μονή Văratic